

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. LI. Miro Dei fauore, ne in Contemplatione turbetur, sæpè à
præsentibus non videtur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

CAPVT LI.

*Miro Dei fauore, ne in Contemplatione
turbetur, sæpè à præsentibus non
videtur.*

* Fortè
deest pluri-
bus.

NEC vna vice contigit eum, licet præsentem, à præsentibus non videri; vt veritas tanti miraculi (quæ etiam * testibus cõfirmatur) nulla posset tergiuersatione celari. Deuotione Fratris, qui in Refectorio ministrabat, & familiaritate confisus, in ipso sibi Refectorio elegerat sessionem; in quo post prandium tempore æstiuiali, & post cœnam tempore hiemali, toto pænè die potuit contemplationi studioque vacare. Ibi nonnumquam à Fratре intrante & exeunte, ianuamque claudente, minimè visus est: ita vt intrans summoperè miraretur, se non inuenire, quem reliquerat; rursusque regrediens non minùs stuperet, se eum reperisse, quem se ibi non reliquisse
puta-

ORDINIS PRAEMONST. 165
putabat. Clausura enim ostij talis erat,
vt ab aliquo interiùs existente aperiri
non posset ; ne quisquam existimet
eum Fratre ignorante egredi aut re-
gredi potuisse. Vnde aliquando, cùm
Frater exiret clausurus ianuam , nec
eum præsentem adspiceret, (existimãs
tamen quòd posset intus esse , sicut
heri & nudius tertius) clamauit aperte:
Iam, si intus es, Ô I O S E P H , te mani-
festa; ne, clauso ostio, exire non possis.
Tacente I O S E P H , ac illo Refecto-
rium exire parante , & iam clauem
feræ inferente, clamare cœpit post ter-
gum eius: Parce, inquit, claudere; iam
enim tecum egredi paratus sum. At
ille admirans & stupens vehementer;
Sic te, inquit, me egrediente, de cetero
non prodideris , per totum diem te
oportet clausum intrinsecus remane-
re. Ille verò secundùm consuetudinem
suam volens dissimulare quod negare
non poterat ; Quare, inquit, me non
vidisti, qui coram facie tua sedi ? Ecce

L 3   testi-

testimonia virorum, Fratrum Ecclesiae Steinueldensis, à quorum ore, ea quæ scribo, te teste, Domine I E S U, in meum * deduxerunt auditum; ne forte minus fidei & credulitatis acquirant, si in tertiam vel quartam putentur transisse personam, antequam scripturæ fuerint commendata, aut si dubio recitetur auctore. Nec rarum fuit, imò pænè quotidianum, ipsum à Fratribus per omnes angulos officinarum Monasterij studiosè quæsitum, minimè fuisse repertum; &, quando ei placuisset, cum admiratione eorum, fuisse * reuersum. Nos quoque tantum miraculum non perfunctoriè transeamus, sed quantum possumus in ipsius intremus mysterium: & corde studioso quæramus, quantæ subtilitatis spiritus eius fuerit; quàm perfectè ad illud inuisibile & incircumscriptum lumen diuinum accesserit; quàm totus in interiora velaminis, in potentias Domini, in illud secretissimum Domini

* An forte
defluerunt?

* Forte
reuisum
pro iterùm
uisum.

Psalm. 70.

mini sanctuarium introierit; cum etiam corpusculum eius corruptibile tantæ fuerit subtilitatis effectum, ut à præsentibus videri non posset. Quàm totus in cellaria Regis, in cellam Sponsi ^{Cant. i.} vinariam, ipso Sponso introducente, in lætitia & exultatione introierat! quàm totum sese sub umbra ligni vitæ, quod est in medio Paradisi, absconderat, & fructus eius edebat; vinumque vitis veræ in cordis iucunditate bibebat! Quàm dulciter, post illum languorem amatorium, (quo diu continueque languerat) post illud, mortiferum nescio si dicam, siue vitiferum vulnus Charitatis, (quo dulcissimè & fortissimè percussus, & mortem bonam tentationum & molestiarum mortificatricem inciderat, nihilominus & vitam meliorem, intellectus & saporis intimi viuificatricem, acquisierat) quàm dulciter, inquam, & quàm totus in illis incomprehensibilibus Sponsi amplexibus, in illo inte-

reriori cubiculo soli Sponsæ obdormie-
 rat peruio; ipso Sponso cum in suæ
 Pfalm. 30. speciei, sui vultus speciosissimi absco-
 dito abscondente, & filias Israël ad-
 Cant. 2. iurante, ne suscitarent neque facerent
 euigilare Dilectam, donec ipsa vellet.
 Quid enim tibi videtur dixisse Spon-
 sus, Dilectum etiam corporaliter abs-
 condendo, nisi quòd non suscitaretur
 ab inquietis; neque euigilare, nisi vo-
 luntariè, cogeretur? Quid, Fratres, mi-
 ramini, si talis horam prandij & re-
 fectionis corporalis non sentiat, qui
 Pfalm. 33. gustat & videt quàm suavis sit Do-
 minus, & quanta sit multitudo &
 Pfalm. 30. magnitudo dulcedinis Domini, quam
 abscondit timentibus se; perficit eis,
 qui sperant in se; absconditè quidem
 & perfectè largitur diligentibus se,
 quos in lumine vultus sui abscondit à
 Pfalm. 41. conturbatione hominum, in taberna-
 culo suo illo, vbi tantùm auditur vox
 exultationis & cõfessionis, sonus festû
 celebrantis, protegit à contradictione
 lin-

linguarum? * Siquid, anima mea, conaris; certè non peruenis, certè non apprehendis: quantò minùs scribendo & garriendo ad illam requiem alios introducis? * Fortè Ecquid, anima mea, conaris? Benedic tamen, anima Pfal. 102. mea, Dominum, & omnia interiora mea Nomen sanctum eius: quia mirificauit misericordiã suam facere cum IOSEPH: & congratulare ei: & hæc sit portio gaudij tui, vt gaudeas cum gaudente IOSEPH; & hæc ad præsens satietas tua, vt (quantum potes) videas satiari IOSEPH; & hæc requies tua, vt cõsideres in amplexibus Sponsi requiescentem IOSEPH. Solus ad gaudium istud non intret, solus de delicijs istis non gustet, solus requie somni huius minimè perfruatur Luc. 15. Frater ille, maiorem se æstimans, inuidensque minori; qui magis in agro corporis, spinas & tribulos germinante, diligit conuersari peruersus, quàm intrare ad conuiuium Fratris minoris, vbi audiat symphoniam & chorum, &

L 5 hædo

170 VITA B. IOSEPH
hædo lasciuia despecto, vitulum co-
medat faginatum.

CAPVT LII.

*Quòd apparuit ei Dominus ferens secu-
rim in manu sua.*

* A mira-
bilibus le-
gèdum, et si
Ammira-
bilibus ha-
beretur.

A*MIRABILIBVS testimonijs (qui-
bus coram pluribus testibus San-
ctum suum mirificare curauit Domi-
nus, faciēs mirabilia) ad ea, quæ ab ipso
IOSEPH de ipso audiuius, redea-
mus. Puto testimonijs præcedentibus
ita percussas esse & contritas inuiden-
tium & detrahentium frontes, vt ultra
ipsi IOSEPH dicere non præsumant:
Tu de teipso testimonium dicis; testi-
monium tuum non est verum; cum
Psal. 91. testimonia eius credibilia facta sint
nimis. Audiamus igitur & credamus
veritatem; & nos audire & credere
gaudeamus. Dispositione diuina in
quodam aliquando Monasterio mo-
rabatur, quod multis & diutinis tri-
bula-